

De tak op z'n gat met de kas

*Wat je hieronder leest, is uit het leven gegrepen, zij het niet bij een welbe-
paalde tak. Wie zich toch aangesproken voelt, kan zich troosten met de gedachte dat alle
Vlaamse scouts- en gidsengroepen wel eens met takkasproblemen te maken krijgen...*

Het begon allemaal op een mistige novemberavond. De kapoenen-
leiding van de 38ste Sint-Anastacia Maria-op-den-Bos had net de
afrekening gemaakt van het voorbije weekend. Het zag er niet
goed uit. Ondanks alle voorzorgen (een goedkoop weekendhuisje,
ouders die de kapoenen waren komen ophalen ter plekke, een
zuinig menu) ging de eindafrekening met 233,17 euro diep het
rood in. En ze wisten het goed genoeg – zolang alles vlot liep,
dacht de groepsleiding niet aan zeuren over het geld van de
takken. Elke tak had een startkapitaal van 150 euro. Na een jaar
activiteiten, weekends en kampen moest er opnieuw 150 euro in de
kas zitten.

Een week later was het zover: groepsraad. Bij het obligate
rondje van de takken konden ze er niet meer omheen. Met de
gebruikelijke geïnteresseerde, doch streng controlerende blik
vroeg groepsleidster Griet aan de kapoenenleiding hoe het
weekend geweest was. "De kapoenen hebben zich geweldig
geamuseerd, de inkleding met de verdwenen Prinses van San
Severia, daar waren ze echt mee weg... alleen, tja, er waren
er maar tien van de achttien mee", stamelde kapoenenleider
Tom. Een opgetrokken wenkbrauw van Griet. Dat betekende
onweer, wist de groepsraad. "Dus je hebt geld tekort?", conclu-
deerde Griet. "Konden jullie dat niet beter plannen?", klomk het
dreigend. "Zoek maar een oplossing want op het einde van het
jaar hou ik jullie persoonlijk aansprakelijk voor elke cent die er
tekort is op jullie rekening!"

En dat kon ze. Uiteraard had Griet als groepsleidster een
volmacht op elke takrekening, en was zij het die er via haar

internetlijn wel op zou letten waar al het geld naartoe ging.

"Tja", probeerde Marie, ook kapoenenleidster, nog even. "We
kunnen natuurlijk ons kamp wat duurder maken. Uiteindelijk
zijn het de ouders, die ons niet hebben verwittigd dat hun
kapoen niet zou meegaan. Als wij niet weten dat er acht niet
meegaan, dan maken we daar kosten voor..." Griet had haar
antwoord al klaar, natuurlijk. "We kunnen niet alles op de ouders
blijven schuiven. Die mensen betalen al genoeg voor de vrijetijds-
besteding van hun kinderen."

**) Zoek maar een oplossing, want op het
einde van het jaar hou ik jullie persoonlijk
aansprakelijk voor elke cent die er tekort is
op jullie rekening! (**

"Misschien kunnen we dan dit jaar de kampsubsidies eens
gebruiken voor het ondersteunen van de kampen, in plaats
van dat geld nog maar eens op te potten voor de restauratie-
werken aan het lokaal?" Dat was Filip, de jinleider. Het gerucht
deed de ronde dat hij zich tegen het einde van het jaar kandi-
daat zou stellen voor de functie van groepsleider.

"Daar komt niks van in", snauwde Griet terug. "Denkt er hier dan
niemand aan de toekomst van de groep? Dat de kapoenen
het maar oplossen, dat ze maar een geldactie houden. Een
carwash of zo. Volgend punt op de agenda: de gemeente gaat
subsidiën invoeren voor wie op cursus gaat".

**Goed of fout? Lever je commentaar bij dit verhaal op de website van VVKSM, het Prikbord (onder de reeks 'varia' vanaf 15
december) en discussieer mee over zinnig, zindelijk en zinnelijk takkasbeheer!**

Geert Potters & Tom Dierickx